

РЕШЕНИЕ

№ 4182

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **4847** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Кмета на [община] срещу заповед № РД-01-97 от 24.01.2013 г. на Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално подпомагане, потвърдена с решение № РД 05-17 от 27.02.2013 г. на Министъра на труда и социалната политика, с която на основание чл. 36в от ППЗСП е разрешено намаляване на капацитета на Дневен център за възрастни хора с увреждания /ДЦВХУ/, находящ се в [населено място], [улица], от 48 на 36 места, считано от 01.02.2013 г.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че същата е в противоречие със стратегията на МТСП за осигуряване на равни възможности на хората с увреждания и засяга интересите на немалка група граждани, живущи на територията на [община]. Инвокирани са доводи, че административният орган не е взел предвид изменената обстановка, във връзка със земетресението от месец май 2012 г., при което сградата на дневния център е силно пострадала и се е наложило общината да вложи значителни средства в ремонта ѝ. Ремонтните дейности са продължили три месеца и това е ограничило посещаемостта на центъра. Посочено е, че населението на града е преживяло изключителен стрес, в следствие на природното бедствие, което е наложило психологът и психотерапевтът на центъра да работят ежедневно с множество хора, независимо от условията. Според оспорващия при проверката от инспектората на АСП не взето предвид обстоятелството, че персоналът на центъра има право на платен годишен отпуск и през това време се преустановява предлагането на

социалната услуга. Като допълнителен аргумент за ниската посещаемост се сочи влошената социално-икономическа обстановка в страната и породената от нея невъзможност на нуждаещите се лица да заплащат таксата за предоставяна услуга. Не е отчетен и факта, че се очаква бъдещо увеличение на капацитета на центъра, защото множество граждани чакат настанителни заповеди от Дирекция „Социално подпомагане” – [населено място].

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от адвокат Г., която поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално подпомагане, чрез адвокат К., намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на основание на Заповед № РД 01-40 от 10.01.2013 г. комисия от Инспектората при АСП е извършил на 10.01.2013 г. мониторинг в Дневен център за възрастни хора с увреждания в [населено място].

Резултатите от проверката са обективирани в доклад на членовете на комисията. Въз основа на него е съставен доклад № 804/14 от 21.01.2013 г. на Ръководителя на Инспектората при АСП. В него е направен анализ на дейностите, извършвани в ДЦВХУ и е изведен извода, че средната годишна заетост на центъра за последните дванадесет месеца е 20 лица, като тя е била същата и за последните 20 месеца, при капацитет, определен със заповед № 233 от 14.02.2011 г. от 48 места. Комисията е направила предложение за намаляване на капацитета на центъра от 48 на 36 места.

Вземайки предвид предложението на ръководителя на инспектората, Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално подпомагане е издал оспорената заповед.

При оспорването по административен ред Министерът на труда и социалната политика е потвърдил акта с решение № РД 05-17 от 27.02.2013 г.

Като доказателство по делото е прието становище на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – [населено място].

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: ДЦВХУ – [населено място] е създаден на основание чл. 36б от ППЗСП, въз основа на утвърдената по реда на чл. 36а, ал. 5 стратегия от кмета на общината стратегия за развитие на социалните услуги на общинско равнище. Социалната услуга е делегирана от държавата дейност, обслужваща интересите на определена категория граждани на съответната община и финансирана от държавния, чрез общинския бюджет, т.е. за [община] е налице правен интерес от оспорване на заповедта.

Видно от приложеното извлечение от деловодната система на [община], решение № РД 05-17 от 27.02.2013 г. на Министъра на Труда и Социалната Политика е получено на 04.03.2013 г. Действията по подаване на жалбата са предприети чрез изпращането ѝ по пощата на 18.03.2013 г., видно от положеното пощенско клеймо, върху лицевата страна на приложения по преписката плик, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 3, във връзка с ал. 1 от АПК. Във връзка с изложеното, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспорения акт компетентният административен орган е приел, че са налице условията, предвидени в чл. 36в, ал. 6 от ППЗСП, т.е. за последните шест месеца, преди извършването на мониторинга от комисията на Инспектората при АСП, средната заетост на ДЦВХУ е била 20 души. Това обстоятелство не се оспорва в действителност от жалбоподателя, защото констатациите на проверяващите са направени въз основа на проверка на документацията на центъра. Според настоящия съдебен състав, в случая са налице материално-правните предпоставки, дали възможност на административния орган да упражни правомощията си, защото е установено незапълване на определения капацитет на социална услуга, при делегирана от държавата дейност, за период повече от 6 месеца.

Неоснователни са оплакванията на оспорващия, че причина за това е земетресението от май 2012 г. Видно от доклада на комисията, реално присъстващите потребители в периода май-април 2012 г., т.е. преди бедствието е бил между 18 и 23 души.

Лишено от фактическа и правна основа е и оплакването, че множество лица чакат настанителни заповеди. Доказателства в тази насока не са представени, но дори да имаше такива, от значение е заетостта на дома за минал период, а не очакваната такава в бъдеще.

Без правно значение в случая е, дали потребителите могат или не могат да заплащат съответните такси за ползването на центъра. Това обстоятелство не подлежи на преценка от органа, когато същия издава решението по чл. 36в, ал. 5 от ППЗСП.

Неоснователно е и оплакването, че общината е вложила значителни средства при ремонта на сградите, в които се помещава центъра. Касае се за делегирана от държавата дейност, като размерът на отпусканите средства е пряко свързан с броя на потребителите на социалната услуга, а не с парите, отпускани от общинските бюджети за ремонт и оборудване на местата, където се предоставят тези услуги.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски. Предвид на факта, че същият е бил представляван от адвокат, който не е освободил доверителя си от предварително плащане на възнаграждение, а доказателства за реално платено такова не са представени, на Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално подпомагане не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Кмета на [община] срещу заповед № РД-01-97 от 24.01.2013 г. на Изпълнителния Директор на Агенцията за Социално подпомагане, потвърдена с решение № РД 05-17 от 27.02.2013 г. на Министъра на труда и социалната политика, с която на основание чл. 36в от ППЗСП е разрешено намаляване на капацитета на Дневен център за възрастни хора с увреждания /ДЦВХУ/, находящ се в [населено място], [улица], от 48 на 36 места, считано от 01.02.2013 г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..